

„Овако је то било“ , Бранко Стевановић

Машта, одрастање и писање прича

Књига „Овако је то било“ написана је за децу која свакодневно маштају и сањаре о неком тамо чудном и помало реалном животу. Приче су необичне и неповезане и њима, осим нас деце, ни одрасли не могу одолети.

На почетку видимо да књига и писац нису у љубави, стално се кошкају, а испричане приче му непрестално „скачу по живцима“. Тако сам схватио да није лако бити писац и да та улога није за све нас, већ само за одређене људе, који иако су одрасли, у себи имају нешто детињасто. Увидео сам да нисам једино дете које машта, већ да има више нас сањара који би пожелели да имају свог кућног љубимца, а немају тако велики стан.

Писац не воли што више није младо, непослушно дете, које има свој чаробни штапић, за који верује да може да промени свет. Са њим могу повезати и речи своје баке која ми свакодневно говори да је „период одрастања најбезбрижнији и да би се радо вратила у тај свет“. Све приче су поучне и на неки начин јединствене. За мене је посебна прича „Бекство“ јер ме подсећа на себе како „бежим у себи“ да не бих јео разноврсну храну. Ништа мање није занимљива ни „Таванска прича“ о затуреним играчкама које су потребне и битне само деци.

„Свака прича има крај, па и овај мој мали уметнички рад, који пишем као да сам цар, па свима вама га предајем као дар.“